

Naš listić

Glasilo Hrvatske katoličke misije
bl. Ivana Merza

26. ožujka 2017. Broj: 236

4. nedjelja korizme

Iz evanđelja
po Ivanu
(Iv 4, 5-42)

Isus prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. Zapitaše ga njegovi učenici: »Učitelju, tko li sagriješi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?« Odgovori Isus: »Niti sagriješi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja. Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi. Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta.« To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči. I reče mu: »Idi, operi se u kupalištu Siloamu!« - što znači »Poslanik.« Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući. Susjedi i oni koji su ga prije viđali kao prosjaka govorili su: »Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?« Jedni su govorili: »On je.« Drugi opet: »Nije, nego mu je sličan.« On je sam tvrdio: »Da, ja sam!« Nato ga upitaše: »Kako su ti se otvorile oči?« On odgovori: »Čovjek koji se zove Isus načini kal, premaza mi oči i reče mi: 'Idi u Siloam i operi se!' Odoh dakle, oprah se i progledah.« Rekoše mu: »Gdje je on?« Odgovori: »Ne znam.« Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima. A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. Farizeji ga počeše iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: »Stavio mi kal na oči i ja se oprah - i evo vidim.« Nato neki između farizeja rekoše: »Nije taj čovjek od Boga: ne

pazi na subotu.» Drugi su pak govorili: »A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?« I nastade među njima podvojenost. Zatim ponovno upitaju slijepca: »A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!« On odgovori: »Prorok je!« Židovi ipak ne vjerovali da on bijaše slijep i da je progledao dok ne dozvaše roditelje toga koji je progledao i upitaše ih: »Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako sada vidi?« Njegovi roditelji odvrate: »Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio. A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi govor!« Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova. Židovi se doista već bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopćiti svaki koji njega prizna Kristom. Zbog toga rekoše njegovi roditelji: »Punoljetan je, njega pitajte!« Pozvaše stoga po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu: »Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik!« Nato im on odgovori: »Je li grešnik, ja ne znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim.« Rekoše mu opet: »Što ti učini? Kako ti otvori oči?« Odgovori im: »Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim učenicima?« Nato ga oni izgrdiše i rekoše: »Ti si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi. Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo ni odakle je.« Odgovori im čovjek: »Pa to i jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči. Znamo da Bog grešnike ne uslišava; nego je li tko bogobojazan i vrši li njegovu volju, toga uslišava. Odvijeka se nije čulo da bi tko otvorio oči slijepcu od rođenja. Kad ovaj ne bi bio od Boga, ne bi mogao činiti ništa.« Odgovore mu: »Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?« i izbacise ga. Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: »Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?« On odgovori: »A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?« Reče mu Isus: »Vidio si ga! To je onaj koji govorí s tobom!« A on reče: »Vjerujem, Gospodine!« I baci se ničice preda nj. Tada Isus reče: »Radi suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne vide, a koji vide, da osligepe!« Čuli to neki od farizeja koji su bili s njime pa ga upitaju: »Zar smo i mi slijepi?« Isus im odgovori: »Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaš ostaje.«

Kako su nastale pustinje

Plemena su lutala među dinama žaleći za davno izgubljenim rajem. Ponekad su sanjali da usred pustoši vide zelena prostanstva, plava jezera, cvjetne livade...

U vrijeme prije ovog vremena zemlja je bila zelena. Posvuda je teklo na tisuće potočića, a oko njih raslo mnogo stabala. Zajedno su rasle smokve, naranče, datulje, limuni.

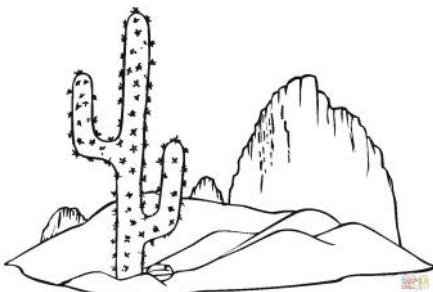
Lav se na livadi igrao s janjetom, a plemena su živjela u miru, jer još ne bijahu upoznala zlo.

Na početku vremena Bog je ljudima rekao: "Ovaj rascvjetali vrt pripada vama. Uživajte u njegovim plodovima. Ali pazite! Za svako vaše zlodjelo ja ću na zemlju baciti zrno pijeska, a pijeska bi moglo biti toliko da prekrije sve zelenilo, drveće i potoke."

Ljudi su dugo poštivali Božju zapovijed, sve dok se jednoga dana nisu dvojica beduina posvađala oko neke deve. Kad je pala prva ružna riječ, Bog je na zemlju bacio zrno pijeska, no to nitko nije ni primijetio. Za ružnim riječima slijedila su djela, pa je palo mnoštvo zrnaca. Stvarale su se hrpe jedna za drugom. Ljudi su se začuđeno zaustavljeni i promatrali. "Što je to?" pitali su Gospodina.

"Plod vaših zlodjela!" odgovori Bog. "Svaki put kad učinite nepravdu, kad dignete ruku na brata, kad slažete i prevarite... zrnce pijeska past će na vaš vrt. Nastavite li tako, pijesak će prekriti cijelu zemlju."

Ljudi su se na to smijali. "Kad bismo bili i najveći zločinci, ni za milijun godina nas ne bi

ugrozila ta sitna zrnca.” Ljudi su se svađali, tukli, varali jedni druge, plemena su ratovala. Pijesak je prekrivao pašnjake i oranice, zatrpani su mnogi potoci, a stoka je morala ići sve dalje u potragu za hranom.

Tako je nastala pustinja. Plemena su lutala među dinama žaleći za davno izgubljenim rajem. Ponekad su sanjali da u-sred pustoši vide zelena prostranstva, plava jezera, cvjetne livade. Takva priviđenja nazivali su fatamorganom.

Samo ondje gdje su se ljudi držali Božje zapovijedi i danas postoje palme i čisti izvori, pijesak ih ne može zatrpati, nego ih samo okružuje, kao što more okružuje otoke. Putnici ta mjesta nazivaju oazama i tu se zaustavljaju da se odmore, prisjećajući se riječi što ih je Gospodin izrekao plemenu: “Nemojte moj zeleni svijet pretvoriti u beskrajnu pustoš.”

Marokanska legenda

Kroz ovaj tjedan posebno slavimo:

Ned. 5. nedjelja korizme

Sveta Misa: Nedjeljom u 10:45 AM—nakon mise vjeronauk

Hrvatska škola: Petkom u 6:30 PM

Križni put: Petkom u 8:00 PM

nедjeljom prije sv. Mise

Proba zbora: Petkom u 8:30 PM

Vjeronauk: Nedjeljom nakon svete mise

Most Precious Blood Parish — Hrvatska katolička misija bl. Ivana Merza

odgovara: don Vedran Kirinčić, svećenik Biskupije Krk i voditelj

Hrvatske katoličke misije bl. Ivana Merza u Astoriji, NY

www.ivanmerz.com e-mail: hkm@ivanmerz.com tel. +1 (718) 219 0780